

OPERASROK 2009

Drazí přátelé,

pověřil jsem se, abych krátkým referátem uvedl letošní OPERASROK.

Na jeho počest bude uvedeno několik oper. Obě opery nastudovali skuteční profesionálové.

Já sám, nemaje ani zbytků hudebního sluchu, jsem složil několik monumentálních operních děl, které bohužel pro svoji délku zde nelze provést. Toto mé dílo je jen skromný nehmotný dar RASOVNĚ. Navíc jsem si uvědomil, že je třeba, máme-li RASOVNU a RASROK opravdu rádi, vytvořit operní díla opravdu originální a původní.

Myslím, a to přece všichni chceme, že když se řekne SMETANOVA LITOMYŠL, musí se říct jedním dechem i RASUV RUDNÍK.

První mé dílo je historický kus, RASOVÉ V ČECHÁCH, jehož děj je zasazen do vzdálené minulosti. Nyní jen ve zkratce: v Čechách po svržení vlády krále Socialisma s lidskou tvářící nastupuje tvrdá normalizace. Tu se ze šera věků vynořují RASOVÉ. Neusazují se pod Řípem, tou bezvýznamnou, na obzoru nízkou horou, ale rovnou pod horou nejvyšší. Jak řekl v recenzi na toto dílo profesor Holzknicht: „To dá přece rozum.“ Jedinou slabinou, mohu-li kritizovat své úžasné dílo, je lyrická linka této opery. Milostné árie díky častému střídání partnerů a díky rozvodům jsou pro nezainteresovaného posluchače trochu nepřehledné. Z árií vyniká zvláště modlitba dívek „Bože, nedopusť, ať se zase ti chlapi ožerou.“ A nářek porobeného lidu stojícího ve frontě před Tuzexem „Tuzexové bony, dejž nám Pane.“ Libreto napsal kapitán Minařík.

Druhý kus je v pravdě monumentální dílo, a to operní cyklus, PRSTEN RASUV. Pokud jsem při prvním díle zmiňoval paralelu Litomyšl-Rudník, zde se musí při vyslovení jména HEŘMANOVY SEJFY okamžitě vybavit jméno BAYREUTH.

Tuto slavnostní operu jsem napsal k nadcházejícímu stému výročí zakoupení RASOVNY, kdy bude též poprvé uvedena. Máme se na co těšit. Operu lze ve zkrácené verzi provést ve třech dnech a jednom podvečeru. Skládá se z těchto děl: RASOVO ZLATO, VALKÝRA, RASFRIED a SOUMRAK RASU. Zvláště působivý je závěr díla, kdy na statné huse připlouvá přes

Máchův rybník stejně statný Siegfried doktor Kučera. Na břehu ho již očekávají tři sudičky, předoucí nit osudu. Na vysokých skalách se prohánějí Valkýry, svážejí mrtvé RASY na sedlech svých koní do WALHALLY. Na obzoru vyvstane ohromný požár, to vzplanula RASOVNA a s ní končí VĚK BOHU.

Třetím dílem jsem chtěl trochu zlidštit svůj umělecký počín, a tak toto dílo je opera lidová, v pravdě národní. Opera PRODANÁ RASOVNA, bývá někdy zvána komickou. Však, když se zamyslíme, musíme uznat, že je velmi komické myslet si, že by někdo chtěl RASOVNU prodat. A ještě komičtější je, že by ji chtěl někdo koupit. Některé mé árie takřka zlidověly. Árie „Ta Rasovna, to věru nebeský je dar“ je notoricky známá. Též árie realitního makléře ing. Kecal „Znám jednu Rasovnu“ netřeba připomínat. Jen pro osvěžení paměti: 459 dědiců podílníků na RASOVNĚ, chce RASOVNU prodat přes realitní kancelář PIVOVAR KLUGE s.r.o.. Každému jistě v uších zní podmanivý bas Kecalův a slova této árie:

„Znám jednu RASOVNU, ta okna má a dveře taky, a střechu a střechu, co chrání před mraky.

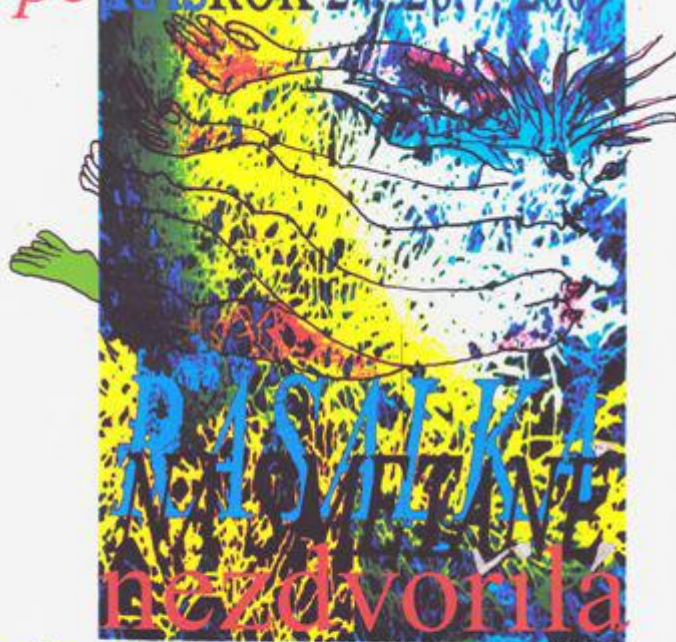
Pozemek má a pěknou stodolu, to nám cena letí pěkně nahoru.

Splachovací záchod to má a pěkné sedátko, prodáme to všechno zakrátko.“

Po této árii, kdy se všichni RASOVÉ začnou obracet v hrobě, se však vše obrací v žert a závěrečná árie „Proč bychom se netěšili, když nám Pánbůh RASOVNU dal“ je vyloženě optimistická. Nyní zbývá jen zvolit políry, vybrat poplatky, přistavět 439 pokojíčků a RASOVNU tak zachovat pro příští generace. Toť můj krátký úvod do říše RASOPERY. Teď už dáme prostor pro opery, které svým rozsahem zde lze uvést.

Přeji silný umělecký zážitek a jak říkáme my od fochu: „Tfuj, tfuj a zlomte vaz.“

OpeRASROK 24.-26.7.2009

PIŠNÍKA
nezdvorila

hadras á la RaSkala,

RaSalká by plakala

kusy písni s operní plísni

divadelní baras plný žras a ožras

komu není RaSair, tomu zpívej opér

vstupné není nijak smutné